

Mødedokument

A8-0310/2017

18.10.2017

BETÆNKNING

om den økonomiske politik i euroområdet
2017/2114(INI)

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Gunnar Hökmark,

Ordfører for udtalelse (*):
Yana Toom, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 54

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	19
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER(*).....	22
UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET	33
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG	40
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG.	41

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 54

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om den økonomiske politik i euroområdet (2017/2114(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig dens artikel 121, stk. 2, og artikel 2, artikel 136, protokol nr. 1 og protokol nr. 2,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. maj 2017 om det europæiske semester 2017: landespecifikke henstillinger (COM(2017)0500),
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2017 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2017¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. februar 2017 med titlen "Det europæiske semester 2017: Vurdering af fremskridtene med strukturreformer, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer og resultater af de dybdegående undersøgelser i henhold til forordning (EU) nr.1176/2011" (COM(2017)0090),
- der henviser til Kommissionens rapport om den årlige vækstundersøgelse 2017 og den fælles rapport om beskæftigelsen 2017 samt til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen "En positiv finanspolitisk kurs i euroområdet",
- der henviser til betænkning fra det europæiske finanspolitiske råd om "vurderingen af den finanspolitiske kurs for euroområdet" af 20. juni 2017,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks lejlighedsskrift nr. 182 fra januar 2017 med titlen "Euroområdets finanspolitiske kurs",
- der henviser til Rådets henstilling af 10. marts 2017 om den økonomiske politik i euroområdet,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. maj 2017 om de dybdegående undersøgelser og gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2016,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. juni 2017 om afslutningen af procedurene i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for to medlemsstater og om økonomi- og finanspolitikker,
- der henviser til Kommissionens europæiske økonomiske prognose - foråret 2017 fra maj 2017,
- der henviser til Eurostats detaljerede datasæt om reale BNP pr. indbygger, vækst og

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0038.

samlede BNP af 31. maj 2017,

- der henviser til OECD-statistikker om de samlede skatteindtægter af 30. november 2016,
- der henviser til traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union,

der henviser til COP 21-aftalen vedtaget på klimakonferencen i Paris den 12. december 2015,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹,
- der henviser til Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet³,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet⁶,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet⁷,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet⁸,

¹ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

³ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8.

⁴ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.

⁵ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁶ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

⁷ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.

⁸ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A8-0310/2017),
- A. der henviser til, at BNP-væksten for euroområdet ifølge Kommissionens prognoser var på 1,8 % i 2016 og forventes at ligge stabilt på 1,7 % i 2017 og på 1,9 % for hele EU, idet den dermed overstiger niveauet fra før krisen men dog stadig er utilstrækkelig, idet der er store forskelle i væksten inden for EU; der henviser til, at det private forbrug har været den vigtigste drivkraft for væksten i løbet af de seneste få år, mens dette muligvis vil falde i år på grund af den midlertidige stigning i inflationen, men at den indenlandske efterspørgsel dog forventes at forbedre vækstudsigterne på mellemlang sigt; der henviser til, at væksten i EU fortsat er for lav til at skabe nye arbejdspladser i medlemsstaterne og meget lavere end den forventede vækst for hele verden;
 - B. der henviser til, at arbejdsløsheden i EU-28 og euroområdet var på henholdsvis 9,3 % og 7,8 % i april 2017, hvilket er det laveste siden marts 2009 og december 2008, men dog stadig over niveauet før krisen; der henviser til, at der stadig er betydelige forskelle i arbejdsløshedstallene over hele EU på mellem 3,2 % og 23,2 %; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i euroområdet og EU-28 stadig befandt sig på et højt niveau i april 2017, nærmere bestemt på 18,7% og 16,7%;
 - C. der henviser til, at det offentlige underskud i euroområdet forventes at ligge på 1,4 % i 2017 og 1,3 % i 2018, mens de enkelte medlemsstaters resultater forventes at være forskellige; der henviser til, at den generelle offentlige gældskvoteprocent i euroområdet forventes at forblive på 90,3% i 2017 og 89,0% i 2018;
 - D. der henviser til, at den globale økonomiske vækst stadig er skrøbelig, og at euroområdets økonomi står over for øget usikkerhed og vigtige interne og eksterne politiske udfordringer;
 - E. der henviser til, at EU's meget lave produktivitet og globale konkurrenceevne kræver socialt afbalancerede strukturreformer, en fortsat finanspolitisk indsats og investeringer i medlemsstaterne for at skabe bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse og opnå opadgående konvergens med andre globale økonomier og inden for EU;
 - F. der henviser til, at arbejdsløsheden i euroområdet steg med 1,4 % i 2016; der henviser til, at arbejdsløsheden i marts 2017 var på 9,5 %, hvilket er et fald fra 10,2 % i marts 2016; der henviser til, at arbejdsløshedstallene trods den seneste fremgang endnu ikke er vendt tilbage til niveauet før krisen;
 - G. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen steg med 1,2 % i 2016 i EU-28, og at 234,2 mio. personer var i beskæftigelse i det første kvartal af 2017, hvilket er det højeste antal, der nogensinde er registreret¹; der henviser til, at det betydelige antal nyoprettede stillinger i tilknytning til den økonomiske vækst imidlertid skjuler udfordringer, såsom en ufuldstændig afspadsering af arbejdstimer og en beskeden produktivitetsvækst; der henviser til, at hvis dette fortsætter, kan disse faktorer sætte de langsigtede

¹ Employment and Social Developments in Europe, Annual Review 2017, s. 11.

vækstudsigter og den sociale samhørighed i EU yderligere under pres¹;

- H. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvenserne generelt er lavere blandt kvinder: i 2015 var beskæftigelsesfrekvensen for mænd i alderen 20-64 på 75,9 % i EU-28, mens den for kvinder lå på 64,3 %;
- I. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i euroområdet i marts 2017 var på 19,4 %, hvilket er et fald fra 21,3 % i marts 2016; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden stadig er uacceptabelt høj; der henviser til, at andelen af NEET'er i 2015 fortsat var høj og udgjorde 14,8 % af de 15-29-årige, dvs. 14 millioner mennesker; der henviser til, at NEET'er anslås at koste EU 153 mia. EUR (1,21 % af dets BNP) om året i ydelser og mistede indtægter og skatter², mens de samlede anslåede omkostninger ved etablering af ungdomsgarantien i euroområdet er 21 mia. EUR om året eller 0,22 % af BNP; der henviser til, at der for øjeblikket er afsat 1 mia. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, som skal suppleres af 1 mia. EUR fra Den Europæiske Socialfond for perioden 2017-2020;
- J. der henviser til, at selv om langtidsledigheden i EU-28 er faldet fra 5 % i 2014 til 4 % i 2016, er den fortsat et problem, idet den tegner sig for næsten halvdelen af den samlede arbejdsløshed; bemærker med bekymring, at den meget langvarige arbejdsløshed på 2,5 % i 2016 stadig er 1 % højere end i 2008; der henviser til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne;
- K. der henviser til, at andelen af befolkningen i den erhvervsaktive alder og arbejdsstyrken i mange medlemsstater fortsætter med at falde, navnlig som følge af lave fødselsrater; der henviser til, at kvinders beskæftigelsesegnethed samt den fortsatte tilstrømning af migranter, flygtninge og asylansøgere giver medlemsstaterne muligheder for at klare dette problem og øge arbejdsstyrken i EU;
- L. der henviser til, at et af de fem Europa 2020-mål tager sigte på at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at fattigdommen er faldende, idet 4,8 millioner mennesker er mindre udsat for risiko for fattigdom og social udstødelse i 2015 end i 2012; der henviser til, at dette tal for 2015 stadig overstiger tallet for 2008 med 1,6 mio. EUR; der henviser til, at 32,2 millioner mennesker med handicap var truet af fattigdom og social udstødelse i EU i 2012; der henviser til, at 26,5 millioner børn i EU-28 var truet af fattigdom og social udstødelse i 2013; der henviser til, at andelen af mennesker, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, fortsat er uacceptabelt høj, nemlig 23,7 %, og at tallene fortsat er meget høje i nogle medlemsstater; der desuden henviser til, at energifattigdommen stadig er så høj, at det for 11 % af EU's befolkning fører til en cyklus med økonomiske ulemper;
- M. der henviser til, at arbejdsmarkedssituationen og resultaterne viser betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, selv om disse forskelle mindskes;
- N. der henviser til, at nye former for ansættelse og arbejde bliver stadig mere udbredt med den digitale revolution af arbejdsmarkedet;

¹ Ibid. s. 46.

² Eurofound's rapport om ungdomsarbejdsløshed.

1. glæder sig over de gode resultater for den europæiske økonomi, som understøttes af en moderat vækst i BNP, som ligger over niveauet fra før krisen, og en faldende, omend dog stadig høj arbejdsløshed; mener, at den positive tendens skyldes den politik, der er ført i de seneste år; bemærker, at den beskedne genopretning dog stadig er skrøbelig og ujævn på tværs af samfund og regioner, samtidig med at udviklingen af BNP pr. indbygger er tæt på at stagnere; beklager, at den økonomiske udvikling fortsat er belastet af krisens følgevirkninger; bemærker, at gælds niveauet i mange medlemsstater på trods af væsentlige fremskridt fortsat ligger over den tærskel, som er fastsat i stabilitets- og vækstpacten;
2. bemærker med bekymring, at væksten i BNP og produktivitet stadig ligger under sit fulde potentiale, og understreger, at man derfor ikke bør hvile på laurbærene, eftersom det moderate opsving kræver en uophørlig indsats, hvis det skal gøres mere modstandsdygtigt og holdbart på mellemlang og lang sigt gennem øget vækst og beskæftigelse;
3. bemærker, at Europa rummer et uudnyttet økonomisk potentiale, eftersom vækst og beskæftigelse ikke stiger med samme fart; understreger, at dette er resultatet af de heterogene præstationer i medlemsstaternes økonomier; understreger, at gennemførelsen af socialt afbalancerede strukturreformer og øgede private og offentlige investeringer både i medlemsstaterne og på EU-plan ville kunne skabe mindst 1 % højere vækst; minder om, at den økonomiske og finanspolitiske koordinering med henblik på at bidrage til at sikre konvergens og stabilitet i EU fortsat bør være en toprioritet for det europæiske semester;
4. er af den opfattelse, at en højere grad af opadgående konvergens og en bedre samlet konkurrenceevne også vil være nødvendig for at bevare genopretningen i EU og euroområdet på længere sigt; mener, at de eksisterende økonomiske og beskæftigelsesmæssige indikatorer er afgørende for at sikre bæredygtig og inklusiv vækst;
5. mener, at de strukturelle betingelser for vækst skal forbedres, hvis dette skal kunne realiseres; mener, at den potentielle vækst for alle medlemsstater på lang sigt bør stige til mindst 3 %; for at dette kan ske, skal der lægges kraftigere vægt på økonomisk konvergens, idet oprettelse af klare benchmarks for, hvordan medlemsstaternes potentielle vækst vil kunne forbedres, vil kunne give de nødvendige retningslinjer for politiske tiltag; påpeger, at en sådan regelmæssig benchmarking skal tage højde for individuelle strukturelle styrker og svagheder i medlemsstaterne og samtidig tilstræbe en inklusiv og bæredygtig vækst; den bør omfatte områder såsom den digitale økonomi, servicesektoren, energimarkedet, men også kvaliteten af offentlige tjenester, betingelserne for investeringer samt inklusive og velforberedte uddannelsessystemer;
6. understreger, at dette ville supplere de igangværende bestræbelser på at forbedre kvaliteten og forvaltningen af de nationale budgetter ved at tage fat på de faktorer, der kan sætte skub i væksten, i overensstemmelse med Unionens finanspolitiske regler og med fuld respekt for den eksisterende fleksibilitet;

Strukturpolitikker

7. er af den opfattelse, at den ujævne vækst og beskæftigelsesmæssige situation i

euroområdet kræver en bedre koordinering af de økonomiske politikker, navnlig gennem et øget og nationalt ejerskab og en ansvarlig gennemførelse af de landespecifikke henstillinger, også med henblik på at fremme opadgående konvergens, herunder gennem bedre gennemførelse og overholdelse af EU-lovgivningen; understreger, at reformer skal tage behørigt hensyn til den socioøkonomiske situation og udfordringerne i de enkelte medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem strukturreformer og EU's udgifter; minder i denne sammenhæng også om betydningen af teknisk bistand for at hjælpe medlemsstaterne med at opbygge kapacitet og en samlet partnerskabsbaseret tilgang, hvilket vil kunne sikre større ansvarlighed og ejerskab til resultaterne af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger;

8. bemærker, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er høj i landene i euroområdet, og påpeger, at en høj og vedvarende ungdomsarbejdsløshed udgør en langsigtet strukturel risiko; er enig i, at afhjælpning af krisens følgevirkninger, lige fra langtidsløshed, beskæftigelse uden fuldstændig udnyttelse af kompetencer og evner, det aldrende samfund og til høj privat og offentlig gæld fortsat er en presserende prioritet, der opfordrer til gennemførelse af bæredygtige og inklusive reformer;
9. er af den opfattelse, at det, krisen har efterladt, såsom en høj grad af gældsætning og arbejdsløshed inden for nogle sektorer af økonomien, stadig virker som en hæmsko for bæredygtig vækst og udgør potentielle risici i nedadgående retning; opfordrer medlemsstaterne til at reducere uforholdsmæssigt store gældsforpligtelser; er i denne forbindelse bekymret for, at det vedvarende høje niveau af misligholdte lån (NPL'er) i visse medlemsstater kan have betydelige afsmittende virkninger fra medlemsstat til medlemsstat og mellem banker og stater, idet det udgør en risiko for den finansielle stabilitet i Europa; bemærker, at kapitalbufferne i den finansielle sektor er blevet styrket, men at der opstår udfordringer som følge af lav rentabilitet kombineret med et højt niveau af misligholdte lån; er overbevist om, at en EU-strategi til at håndtere misligholdte lån kunne sikre en mere omfattende løsning, der kombinerer et mix af politiske foranstaltninger på nationalt plan og på EU-plan, hvor det er hensigtsmæssigt;
10. er af den opfattelse, at der er behov for reformer og initiativer for at forbedre erhvervs klimaet og hjælpe med at sætte skub i produktiviteten, priskonkurrencen og den ikke-prisrelaterede konkurrence, investeringerne og beskæftigelsen i euroområdet; mener, at der er behov for en yderligere indsats for at fremme SMV'ers adgang til finansiering, hvilket er en afgørende faktor for, at virksomhederne kan innovere og ekspandere; understreger i denne forbindelse betydningen af fremtidsorienterede reformer, der er tilpasset udbudssiden og efterspørgselssiden;
11. mener, at velfungerende og produktive arbejdsmarkeder kombineret med et tilstrækkeligt højt niveau af social beskyttelse og dialog bidrager til at øge beskæftigelsen og en bæredygtig vækst; understreger betydningen af at opretholde den høje beskæftigelse, hvor denne allerede er nået; bemærker, at mangel på kvalificeret arbejdskraft, aldrende samfund samt en række andre udfordringer på arbejdsmarkedet også gør det vanskeligere at øge væksten i beskæftigelsen og reducere arbejdsløsheden i alle medlemsstater;
12. understreger vigtigheden af en ansvarlig og vækstvenlig lønudvikling, der sikrer en god

levestandard i overensstemmelse med produktiviteten, idet konkurrenceevnen tilgodeses; noterer sig, at lønstigningerne forventes at være relativt beskedne; mener, at væksten i produktiviteten bør være en prioriteret målsætning for strukturreformer; er enig med Kommissionen i, at der er plads til lønstigninger, som vil kunne indvirke positivt på det samlede forbrug.

13. understreger, at beskatningen også bør fremme konkurrenceevnen, investeringer og jobskabelse; opfordrer til reformer af beskatningen med henblik på at forbedre skatteopkrævningen, forhindre skatteundgåelse, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning og tackle den høje skattebyrde på arbejde i Europa, og samtidig sikre de sociale sikringsordningers bæredygtighed; mener, at en sænkning af skatten på arbejde vil øge beskæftigelsen og fremme væksten; understreger, at finanspolitiske incitamenter, hvor det er muligt, herunder gennem lavere skatter, kan støtte indenlandsk efterspørgsel, socialsikring, investeringer og arbejdskraft;

Investeringer

14. er enig i, at det økonomiske opsving skal understøttes af offentlige og private investeringer, navnlig investeringer i innovation, og bemærker, at der stadig er en investeringskløft i euroområdet; glæder sig over, at investeringerne i visse medlemsstater allerede overstiger niveauet fra før krisen, og beklager, at investeringerne i andre medlemsstater stadig halter bagefter eller ikke har nået det nødvendige tempo; understreger, at der er behov for yderligere foranstaltninger til at afhjælpe det investeringsunderskud, der har bygget sig op, siden krisen brød ud;
15. mener, at reformer, som har til formål at fjerne flaskehalse for private og offentlige investeringer, ville muliggøre umiddelbar støtte til økonomisk aktivitet og samtidig bidrage til at skabe betingelserne for langsigtet, bæredygtig vækst; påpeger, at investeringer i uddannelse, innovation og R&D vil muliggøre bedre tilpasning til den videnbaserede økonomi; understreger endvidere, at gennemførelsen af kapitalmarkedunionen er en afgørende faktor, når det gælder om at tiltrække og øge investeringerne og forbedre finansieringen af vækst og beskæftigelse;
16. mener, at forskning, teknologi og uddannelse er af afgørende betydning for den langsigtede økonomiske udvikling i euroområdet; understreger de eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til investeringer på disse områder og påpeger, at investeringer vil bidrage til udviklingen af innovation og bedre mulighed for at tilpasse sig den videnbaserede økonomi i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;
17. glæder sig over, at en rettidig aftale om den reviderede Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) vil bidrage til at forbedre dette instruments effektivitet og afhjælpe mangler i dens hidtidige gennemførelse ved at lette finansieringen af flere projekter med stort potentiale, sikre en streng håndhævelse af additionalitet og at forbedre den geografiske dækning og udbredelse, idet man støtter investeringer, som ellers ikke ville være blevet realiseret;
18. bemærker de forskellige mål for de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) i forhold til EFSI og derfor også den fortsatte betydning af ESI-fondene, herunder for at støtte bæredygtige strukturelle reformer;

19. understreger, at en velfungerende kapitalmarkedsunion på længere sigt kan give SMV'er nye finansieringsmuligheder som supplement til banksektoren; understreger, at SMV'er er rygraden i den europæiske økonomi og mener derfor, at udvidelse af deres adgang til finansiering og bekæmpelse af den usikkerhed, der er forbundet med deres aktiviteter, bør være en af hovedprioriteterne med henblik på at forbedre konkurrenceevnen i euroområdet; understreger behovet for at mindske bureaukratiet, forenkle offentlige tjenester og gøre dem mere effektive;

Finanspolitikker

20. mener, at stabile og forudsigelige finanspolitikker spiller en grundlæggende rolle for stabiliteten i euroområdet og i Unionen som helhed; understreger, at en effektiv samordning af finanspolitikkerne, effektiv gennemførelse og overholdelse af Unionens regler på dette område, herunder fuld overholdelse af dens eksisterende fleksibilitetsbestemmelser, på dette område er et juridisk krav og af central betydning for, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) kan fungere hensigtsmæssigt;
21. glæder sig i denne forbindelse over, at de offentlige finanser synes at være i bedring, idet statslige underskud i euroområdet forventes at falde; mener dog, at indsatsen for at nedbringe gældsbyrden må fortsætte, idet den økonomiske vækst fremmes for at forhindre medlemsstaterne i at blive sårbare over for udefra kommende chok;
22. er enig med Kommissionen i, at den offentlige gæld fortsat er høj i visse medlemsstater, og at der er behov for at gøre de offentlige finanser bæredygtige, idet økonomisk vækst og job fremmes; påpeger i denne forbindelse, at lave renter, akkomoderede pengepolitikker, engangsforanstaltninger og andre faktorer, der letter den nuværende gældsbyrde, kun er midlertidige, og fremhæver derfor, at der er behov for at gøre de offentlige finanser bæredygtige, idet der også tages hensyn til fremtidige forpligtelser og arbejdes på at opnå langsigtet vækst; påpeger, at der er risiko for stigende udgifter til gældsafvikling; understreger betydningen af at nedbringe den samlede gæld;
23. understreger, at der med den finanspolitiske kurs på nationalt plan og i euroområdet skal findes en balance mellem den langsigtede bæredygtighed af de offentlige finanser under fuld overholdelse af stabilitets- og vækstpagten, idet dens bestemmelser om fleksibilitet respekteres, og kortsigtet makroøkonomisk stabilisering;
24. påpeger, at den nuværende samlede finanspolitiske kurs for euroen stort set forblev neutral i 2016 og fortsat forventes at være det i 2017; minder om, at Kommissionen i sin meddelelse fra 2016 opfordrede til en positiv finanspolitisk kurs, mens Eurogruppen efter at have konkluderet, at den stort set neutrale finanspolitiske kurs i 2017 fandt en passende balance vedtog at understrege betydningen af at finde en passende balance mellem behovet for at sikre bæredygtighed og behovet for at støtte investeringer for at styrke opsvinget og derved bidrage til en mere afbalanceret politiksammensætning; noterer sig i denne forbindelse den første vurdering af den finanspolitiske kurs for euroområdet foretaget af det uafhængige europæiske finanspolitiske råd (EFB) af 20. juni 2017; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje en finanspolitisk kurs, der svarer til de respektive omstændigheder;
25. understreger, at den samlede tilgang også bør tage hensyn til de enkelte medlemsstaters

forskellige situation og behovet for at differentiere de finanspolitiske tiltag, der er påkrævet for de enkelte medlemsstater; understreger, at konceptet med en fælles finanspolitisk kurs ikke må indebære, at overskud og underskud i de forskellige medlemsstater udligner hinanden;

Landespecifikke henstillinger

26. konstaterer med tilfredshed, at medlemsstaterne over tid i det mindste har gjort visse fremskridt med to tredjedele af henstillingerne fra 2016; mener imidlertid, at gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger stadig halter bagefter og derved sinker konvergensprocessen i euroområdet; er af den opfattelse, at medlemsstaterne bærer ansvaret for konsekvenserne af den manglende gennemførelse af landespecifikke henstillinger og forventer derfor et større engagement fra medlemsstaterne i at træffe de nødvendige politiske foranstaltninger på grundlag af de vedtagne landespecifikke henstillinger;
27. anerkender, at medlemsstaterne har gjort fremskridt i gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger på området for finanspolitik og aktive arbejdsmarkedspolitikker, mens der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt på områder såsom konkurrenceevne inden for tjenesteydelser og erhvervmiljøet; forventer et større engagement fra medlemsstaternes side med henblik på at træffe de nødvendige politiske foranstaltninger baseret på de landespecifikke henstillinger, hvis gennemførelse er afgørende for at imødegå ubalancerne i euroområdet;
28. glæder sig over Kommissionens henstilling om at afslutte procedurerne i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for adskillige medlemsstater; glæder sig over tidligere og igangværende finanspolitiske og reformsøgende bestræbelser, der har medført, at disse medlemsstater er på vej ud proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, men understreger, at disse bestræbelser vil skulle fortsætte med at sikre bæredygtige offentlige finanser også på lang sigt, samtidig med at man fremmer vækst og jobskabelse; opfordrer Kommissionen til at sikre en troværdig gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten ved at anvende dens bestemmelser på konsekvent vis;
29. bemærker, at 12 medlemsstater oplever makroøkonomiske ubalancer af varierende art og alvor, mens der i seks medlemsstater er uforholdsmæssigt store underskud; bemærker Kommissionens konklusion om, at der ikke for øjeblikket findes noget grundlag for at intensivere proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer for nogen medlemsstat;
30. understreger, at proceduren for makroøkonomiske ubalancer (PMU) tager sigte på at forhindre ubalancer i medlemsstater med henblik på at undgå negative afsmittende virkninger for andre medlemsstater;
31. anser det derfor for afgørende, at alle medlemsstater træffer de nødvendige politiske foranstaltninger for at imødegå makroøkonomiske ubalancer, navnlig høje gælds niveauer, store overskud på betalingsbalancens løbende poster og ubalance i konkurrenceevnen, og forpligter sig til socialt afbalancerede og inklusive strukturreformer, der skal sikre den økonomiske holdbarhed for hver enkelt medlemsstat, hvorved den europæiske økonomis generelle konkurrenceevne og

modstandsdygtighed sikres;

Sektorbidrag til rapporten om den økonomiske politik i euroområdet

Beskæftigelse og socialpolitik

32. er af den opfattelse, at det er nødvendigt med en yderligere indsats for at opnå en balance mellem de økonomiske og sociale dimensioner i processen med det europæiske semester og fremme socialt og økonomisk afbalancerede strukturreformer, der mindsker ulighederne og fremmer anstændige arbejdspladser, som fører til kvalitetsbeskæftigelse, bæredygtig vækst og sociale investeringer; støtter brugen af den sociale resultattavle inden for rammerne af det europæiske semester; opfordrer til, at der fokuseres mere på de strukturelle ubalancer på arbejdsmarkedet i de landespecifikke henstillinger;
33. gentager opfordringen til, at de tre nye, overordnede beskæftigelsesmæssige indikatorer placeres på lige fod med de eksisterende økonomiske indikatorer, således at der sikres en bedre vurdering af interne ubalancer og opnås en øget effektivitet af strukturreformer; foreslår at indføre en ikkestraffende procedure for sociale ubalancer i udformningen af de landespecifikke henstillinger for at forhindre et kapløb mod bunden for sociale standarder, og at denne procedure skal bygge på en effektiv udnyttelse af de sociale og beskæftigelsesmæssige indikatorer i den makroøkonomiske overvågning; bemærker, at uligheden er øget i omkring ti medlemsstater og er en af de største socioøkonomiske udfordringer i EU¹;
34. fremhæver, at økonomisk og socialt ansvarlige reformer skal være baseret på solidaritet, integration og social retfærdighed; understreger, at reformer også bør tage hensyn til fortsat støtte til social og økonomisk genopretning, skabe kvalitetsjob, fremme social og territorial samhørighed, beskytte sårbare grupper og forbedre levestandarden for alle borgere;
35. mener, at det europæiske semester bør bidrage til at løse ikke kun eksisterende udfordringer, men også nye samfundsmæssige udfordringer med henblik på at sikre større økonomisk effektivitet kombineret med et mere socialt samhörigt EU; anerkender i denne forbindelse behovet for en vurdering af de sociale konsekvenser af EU's politikker;
36. opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkelig finansiering til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, som er uacceptabelt høj i EU, og videreføre ungdomsbeskæftigelsesinitiativet frem til udløbet af den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR), samtidig med at den forbedrer dets funktion og gennemførelse og tager hensyn til de seneste resultater i Revisionsrettens særberetning om ungdomsbeskæftigelse og anvendelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre anbefalingerne fra Den Europæiske Revisionsret og til at sikre, at ungdomsgarantien er fuldt tilgængelig; beklager budgetoverførslerne fra Den Europæiske Socialfond (ESF), herunder ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, til det europæiske solidaritetskorp, som i stedet bør finansieres af alle de finansielle midler til rådighed under den eksisterende FFR-forordning; understreger behovet for en kvalitativ og kvantitativ vurdering af de skabte job; understreger, at EU's midler ikke bør

¹ Employment and Social Developments in Europe, Annual Review 2017, s. 47.

anvendes til at erstatte nationale sociale velfærdsydelser;

37. understreger, at gennemførelsen af ungdomsgarantien bør styrkes på nationalt, regionalt og lokalt plan, og fremhæver dens betydning for overgangen fra skole til arbejde; påpeger, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod unge kvinder og piger, som kan opleve kønsrelaterede barrierer, der forhindrer dem i at få tilbudt job af høj kvalitet, fortsat uddannelse, lærlingeuddannelse eller praktikophold; understreger behovet for at sikre, at ungdomsgarantien når ud til unge, som er udsat for flere former for udstødelse og ekstrem fattigdom;
38. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de forslag, der er indeholdt i Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet¹;
39. mener, at anvendelsesområdet for og effektiviteten af aktive og bæredygtige arbejdsmarkedspolitikker bør øges med behørig og tilstrækkelig finansiering med fokus på miljø-, arbejdsgiver-, arbejdstager-, sundheds- og forbrugerbeskyttelse; mener, at fænomenet med fattigdom blandt personer i arbejde skal behandles;
40. beklager, at Kommissionen har forbigået den sociale økonomi i sin pakke af vurderinger/henstillinger; understreger, at denne sektor omfatter to millioner virksomheder med over 14 mio. ansatte, som bidrager til opnåelsen af 2020-målene; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad at anerkende sociale virksomheder og højne deres profil gennem en europæisk handlingsplan for socialøkonomien; mener, at den manglende anerkendelse har en negativ indvirkning på adgangen til finansiering; anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til en europæisk statut for foreninger, fonde og gensidige selskaber;
41. minder om behovet for at støtte og styrke den sociale dialog, de kollektive forhandlinger og arbejdstagernes stilling i lønfastsættelsessystemerne, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at opnå arbejdsforhold af høj kvalitet; understreger, at arbejdsretten og høje sociale standarder spiller en afgørende rolle i forbindelse med den sociale markedsøkonomi, indkomststøtte og tilskyndelse til investeringer i kapacitet; understreger, at EU-retten skal respektere fagforeningsrettighederne og -frihederne, overholde kollektive overenskomster i tråd med praksis i medlemsstaterne og sikre ligebehandling i beskæftigelse og erhverv;
42. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på Europa-Parlamentets beslutning ved at fremsætte ambitiøse forslag til en stærk europæisk søjle for sociale rettigheder og ved fuld gennemførelse af traktaternes sociale målsætninger med henblik på at forbedre leve- og arbejdsvilkårene for alle og skabe gode muligheder for alle;
43. advarer om lønningernes faldende andel i EU, de voksende løn- og indkomstuligheder og den stigende fattigdom blandt personer i arbejde; minder om, at både FN's menneskerettighedserklæring (1948) og ILO's statut (1919) anerkender arbejdstagernes behov for at opnå en anstændig løn, de kan leve af, og at alle menneskerettighedserklæringer er enige om, at denne løn bør være tilstrækkelig til at forsørge en familie;

¹ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

44. understreger, at arbejdstagere skal kunne forsørge sig selv og deres familier på deres løn, og at alle arbejdstagere i Den Europæiske Union bør modtage en løn, som de kan leve af, og som ikke blot dækker basale fornødenheder som mad, bolig og tøj, men også rækker til at dække sundhedsudgifter, uddannelse, transport, fritid og visse besparelser, der kan hjælpe med at dække uforudsete hændelser såsom sygdom og ulykker; understreger, at dette er den rimelige levestandard, som arbejdstagere og deres familier i EU bør opnå med en anstændig løn;
45. anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan det kan indkredses, hvad en anstændig løn bør omfatte, og hvordan den bør udregnes, med henblik på etablering af et referenceværktøj for arbejdsmarkedets parter og på at bidrage til at udveksle bedste praksis i denne henseende;
46. minder om, at anstændige lønninger er vigtige, ikke kun med hensyn til social samhørighed, men også for at bevare en stærk økonomi og en produktiv arbejdsstyrke; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger til at forbedre jobkvaliteten og mindske lønforskelle;
47. påpeger, at der altid er behov for koordination på europæisk plan af forvaltningen af sociale sikringsordninger, som medlemsstaterne er ansvarlige for; understreger det bør have absolut prioritet at sikre de sociale sikringsordningers bæredygtighed og retfærdighed, hvilket er et af de bærende elementer i den europæiske sociale model; understreger, at tilstrækkelige, bæredygtige pensioner er en universel ret; opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelige og bæredygtige pensioner i lyset af de fortsatte demografiske ændringer; understreger vigtigheden af, at pensionssystemer tilvejebringer en tilstrækkelig pensionsindkomst, som ligger over fattigdomsgrænsen, og som giver pensionisterne mulighed for at opretholde en anstændig levestandard; mener, at den bedste måde at sikre bæredygtige, sikre og tilstrækkelige pensioner til kvinder og mænd er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og antallet af kvalitetsjob blandt alle aldersgrupper og forbedre arbejds- og beskæftigelsesforhold; påpeger, at kønsbestemte pensionsforskelle fortsat er betydelige og har negative sociale og økonomiske konsekvenser; fremhæver i denne forbindelse betydningen af kvinders integration på arbejdsmarkedet og andre passende foranstaltninger for at bekæmpe løngabet mellem mænd og kvinder og fattigdom i alderdommen; mener, at reformer af pensionssystemer og -alder navnlig bør afspejle tendenser på arbejdsmarkedet, fødselshyppighed, sundhedsmæssig situation, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote;
48. mener, at disse reformer også skal tage hensyn til situationen for millioner af arbejdstagere i Europa, navnlig kvinder, unge og selvstændige, der lider under usikre ansættelsesforhold, perioder med ufrivillig arbejdsløshed og nedsat arbejdstid;
49. opfordrer Kommissionen til fortsat at lægge særlig vægt på en forbedring af børnepasningsmulighederne og fleksible arbejdstidsordninger, ældre mænds og kvinders behov og andre afhængige personer for så vidt angår langtidspleje;
50. understreger, at utilstrækkelige og dårligt målrettede investeringer i udvikling af færdigheder og livslang læring, navnlig digitale færdigheder og programmering samt andre kvalifikationer, der er behov for i sektorer i vækst, f.eks. den grønne økonomi, kan underminere EU's konkurrenceevne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en bedre

udveksling af viden, bedste praksis og samarbejde på EU-plan med henblik på at bidrage til at fremme kvalifikationsudvikling gennem opdatering af kvalifikationer og dertil svarende uddannelse, læseplaner og uddannelsesprogrammer; bemærker betydningen af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet i ikke-formelle og uformelle læringsmiljøer; understreger derfor, at det er vigtigt at skabe et valideringssystem for ikke-formel og uformel viden, især den, der erhverves gennem frivillige aktiviteter;

51. er af den opfattelse, at bedre matchning af færdigheder og bedre gensidig anerkendelse af kvalifikationer er nødvendig for at håndtere manglen på kvalificeret arbejdskraft og fejltilpasning; understreger den rolle, som erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse kan spille i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at udvikle et paneuropæisk redskab til forudsigelse af færdighedsbehov, herunder de kvalifikationer, der er nødvendige i sektorer i vækst; mener, at alle arbejdsmarkedsaktører for at foregribe kommende kvalifikationsbehov skal være tæt inddraget på alle niveauer;
52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre alle passende mekanismer til øget mobilitet blandt unge, herunder lærlingeuddannelser; opfordrer medlemsstaterne til at støtte lærlingeuddannelser og til fuldt ud at udnytte de Erasmus+-midler, der står til rådighed for lærlinge, med henblik på at sikre kvalitet og tiltrækningskraft i denne form for uddannelse; opfordrer til bedre gennemførelse af EURES-forordningen; fremhæver, at et bedre samarbejde mellem offentlige myndigheder og interessenter på lokalt niveau og bedre synergier mellem forskellige myndighedsniveauer vil øge programmernes rækkevidde og virkning;
53. er af den opfattelse, at adgangen til og kvaliteten af uddannelser skal styrkes; minder om, at medlemsstaternes rolle er at sikre adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet til en overkommelig pris til trods for arbejdsmarkedets behov i hele EU; bemærker, at der er behov for en øget indsats i mange medlemsstater for at uddanne arbejdsstyrken, herunder voksenuddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder; lægger særlig vægt på livslang læring, herunder for kvinder, da det giver mulighed for at erhverve nye færdigheder på et arbejdsmarked i konstant forandring; efterlyser yderligere øget fremme af fag inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) med fokus på piger for at afhjælpe nuværende uddannelsesmæssige stereotyper og bekæmpe kønsrelaterede beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle på længere sigt;
54. understreger behovet for at investere i mennesker så tidligt som muligt i livet for at mindske ulighed og fremme social inklusion i en tidlig alder; opfordrer derfor til adgang til inklusive og økonomisk overkommelige dagtilbud af høj kvalitet for alle børn i alle medlemsstater; understreger desuden behovet for at bekæmpe stereotyper fra en ung alder i skolen ved at fremme ligestilling mellem kønnene på alle uddannelsesniveauer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre henstillingen om investering i børn og til at følge udviklingen nøje; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og indføre initiativer som f.eks. en børnegaranti, der sætter børn i centrum for eksisterende fattigdomsbekæmpelsespolitikker;

55. understreger, at fremkomsten af kunstig intelligens skaber dybtgående forandringer på det fremtidige arbejdsmarked; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle instrumenter og samarbejdsinitiativer med deltagelse af arbejdsmarkedets parter for at forbedre kvalifikationerne i denne sektor ved hjælp af foreløbig, indledende og løbende uddannelse;
56. opfordrer til i dette øjemed og også som et middel til at opnå balance mellem familieliv og arbejdsliv, at det overvejes at indføre flexicurityordninger, herunder telearbejde og fleksid, i samråd med arbejdsmarkedets parter;
57. fremhæver betydningen af investeringer i menneskelig kapital, som er en drivende kraft bag udvikling, konkurrenceevne og vækst;
58. understreger, at en bedre balance mellem arbejds- og privatliv og forbedret ligestilling er af afgørende betydning for at tilskynde kvinder til at komme ud på arbejdsmarkedet; understreger, at nøglen til en styrkelse af kvindernes økonomiske selvstændiggørelse er en omstrukturering og tilpasning af arbejdsmarkedet og velfærdsordningerne, som tager hensyn til kvindernes livscyklus;
59. bifalder forslaget til et direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv og anser det for at være et første positivt skridt fremad mod sikring af balance mellem arbejdsliv og privatliv for både mænd og kvinder, der varetager pasning af deres børn og andre omsorgskrævende personer, samt mod øget deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet; beklager imidlertid, at der ikke er gjort nogen fremskridt, for så vidt angår barselsorlov; insisterer dog på, at sikring af passende aflønning og en stærk social sikring og beskyttelse er centrale for at nå disse mål;
60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle mentalitetsændrende politikker og investere i bevidstgørelseskampagner for at fjerne kønsstereotyper og fremme en mere ligelig fordeling af omsorgs- og husarbejde og bl.a. fokusere på mænds ret til og behov for at påtage sig omsorgsforpligtelser uden at blive stigmatiseret eller straffet;
61. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en proaktiv politik og foretage de nødvendige investeringer, som er skræddersyet og udformet til at støtte kvinder og mænd, der starter på, vender tilbage til, forbliver eller bliver forfremmet på arbejdsmarkedet efter perioder med familie- eller plejeorlov, med at finde stabil beskæftigelse af høj kvalitet i overensstemmelse med artikel 27 i den europæiske socialpakt; understreger navnlig nødvendigheden af at sikre: tilbagevenden til den samme eller en tilsvarende stilling, beskyttelse mod afskedigelse og mindre gunstig behandling som følge af graviditet, ret til at søge eller tage orlov af familiemæssige årsager og en beskyttelsesperiode for hjemvendte, således at de kan tilpasse sig deres job; gentager, at ændringer af arbejdstider og/eller rutiner efter tilbagevenden til arbejdet (herunder at arbejdsgiveren skal begrunde et afslag), og at uddannelsesophold også bør garanteres;
62. opfordrer medlemsstaterne til at øge beskyttelsen mod forskelsbehandling og ulovlig afskedigelse i forbindelse med balancen mellem arbejds- og privatliv; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte forslag til politikker til forbedring af håndhævelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen, herunder højnelse af bevidstheden om lovfæstede rettigheder

vedrørende ligebehandling gennem oplysningskampagner, omvendt bevisbyrde og bemyndigelse af nationale ligestillingsorganer til på eget initiativ formelt at efterforske ligestillingssager og hjælpe potentielle ofre for forskelsbehandling;

63. understreger, at integrationen af langtidsledige gennem individuelt skræddersyede foranstaltninger er en afgørende faktor for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og i sidste ende vil bidrage til bæredygtigheden af nationale sociale sikringsordninger; anser en sådan integration for nødvendig i betragtning af den sociale situation for disse borgere og deres behov med hensyn til tilstrækkelige indkomster, ordentlige boligforhold, offentlig transport, sundhedspleje og børnepasning; understreger behovet for en bedre overvågning på europæisk plan af de politikker, der gennemføres på nationalt plan;
64. understreger betydningen af den fælles forståelse af nye former for beskæftigelse og arbejde og af at indsamle sammenlignelige data om dette spørgsmål med henblik på at øge effektiviteten af arbejdsmarkedslovgivningen og dermed øge beskæftigelsen og den bæredygtige vækst;
65. opfordrer til en integreret strategi til bekæmpelse af fattigdom med henblik på at nå Europa 2020-strategiens mål for fattigdomsbekæmpelse; understreger den rolle, som medlemsstaternes minimumsindkomstordninger spiller i bestræbelserne på at mindske fattigdommen, især kombineret med foranstaltninger til social integration, der involverer modtagerne; anmoder medlemsstaterne om at arbejde hen imod en gradvis etablering af minimumsindkomstordninger, der ikke blot er tilstrækkelig, men sikrer tilstrækkelig dækning og udbredelse; mener, at en passende minimumsindkomst er en indkomst, der er nødvendig for at leve et liv i værdighed og for at deltage fuldt ud i samfundet igennem hele livsforløbet; påpeger, at en minimumsindkomst skal ligge over fattigdomsgrænsen for at være tilstrækkelig og opfylde menneskers grundlæggende behov, herunder også ikke-pengemæssige aspekter, såsom adgang til uddannelse og livslang læring, anstændige boligforhold, sundhedstjenester af høj kvalitet, sociale aktiviteter og borgerdeltagelse;
66. opfordrer til en mere effektiv, målrettet og nøjere overvåget anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) fra nationale, regionale og lokale myndigheders side med henblik på at fremme investeringer i kvalitetsfyldte ydelser på det sociale, sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige område og inden for arbejdsformidling, og for at bekæmpe energifattigdom, stigende leveomkostninger, social udstødelse, boligmangel og boligbestandens utilstrækkelige kvalitet;
67. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at udarbejde særlige investeringsprogrammer for de af deres regioner, hvor arbejdsløsheden, ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden overstiger 30 %;
68. opfordrer Kommissionen og Rådet til på det kommende forårsmøde at lægge vægt på sociale investeringer i de sektorer, hvor der findes stærke beviser på, at de fremmer sociale og økonomiske afkast (f.eks. førskoleundervisning og børnepasning, uddannelse på primær- og sekundærtrinnet, erhvervsuddannelse og aktive arbejdsmarkedspolitikker, sociale boliger til overkommelige priser og sundhedspleje);
69. efterlyser en dagsorden, hvor der lægges større vægt på Parlamentets holdning, og som

tager hensyn til det, inden der træffes en afgørelse; opfordrer til en styrkelse af EPSCO-Rådets rolle i det europæiske semester;

70. opfordrer til yderligere fælles bestræbelser på at forbedre integrationen af migranter og personer med migrantbaggrund på arbejdsmarkedet.

Regionalpolitikker

71. glæder sig over, at samhørighedspolitikens finansiering udgør 454 mia. EUR i løbende priser for perioden 2014-2020; understreger imidlertid, at samhørighedspolitikken ikke blot er et instrument, men en langsigtet strukturel politik, der tager sigte på at mindske regionale udviklingsforskelle og fremme investeringer, beskæftigelse, konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og vækst, og at det er den vigtigste og mest omfattende politik til styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i alle medlemsstaterne uden nogen sondring mellem dem i og uden for euroområdet; minder om, at EU-budgettet er 50 gange mindre end EU-28's samlede offentlige udgifter, og beløber sig til ca. 1 % af EU-28's BNP; understreger derfor, at der bør etableres synergier mellem EU-budgettet og medlemsstaternes budgetter, de politiske prioriteter og aktioner og projekter, som tager sigte på at opfylde EU's mål, samtidig med at de økonomiske og sociale dimensioner af EU's politiske rammer afbalanceres; påpeger, at samfinansieringskravene under ESI-fondene er en vigtig mekanisme til at skabe synergier; er af den opfattelse, at EU-budgettets enhed bør bevares; glæder sig over de foranstaltninger, der blev indført i den nuværende programmeringsperiode for bedre at tilpasse samhørighedspolitikken og Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

o

o o

72. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Europæiske Centralbank.

BEGRUNDELSE

Indledning

Den Europæiske Union er verdens største økonomi. Den tegner sig for over 20 % af verdens bruttonationalprodukt. Vi har gjort landvindinger med hensyn til at skabe verdens største indre marked, hvor vores 500 millioner borgere kan arbejde, rejse og investere frit.

Der er dog skyer på himlen. EU er indtrådt i en periode af stagnation. Produktiviteten er tæt på nul. Manglen på strukturelle reformer og den nuværende høje gældsbyrde har ført medlemsstaterne ud i en situation med utilstrækkelig produktivitet. I 2015 nåede EU's BNP lige akkurat op på niveauet for 2008. EU's BNP pr. indbygger var 26 200 euro i 2007 og 26 900 euro i 2016. Stigningen siden 2007 er på kun 700 euro.

Dette ikke alene undergraver Europas position som verdens førende økonomi, men sår også uoverensstemmelser mellem vores befolkninger. Sammenhæng i den sociale velfærd kan kun opnås ved sammenhængende vækst. Dette kræver strukturreformer i mange medlemsstater.

Hvis der blev gennemført reformer inden for markedskonkurrence, beskatning og sænkede offentlige udgifter, ville Europa opleve positive virkninger for vækst og velstand. Det ville sikre de job, vi har brug for at bekæmpe arbejdsløsheden, og det ville sikre den efterspørgsel, der ville skabe nye muligheder. Øget konvergens, hvad angår reformer, ville give mere af den sociale samhørighed, vi behøver. Dagsordenen for reformer skal fastsættes både ved en generel tilgang og gennem landespecifikke foranstaltninger.

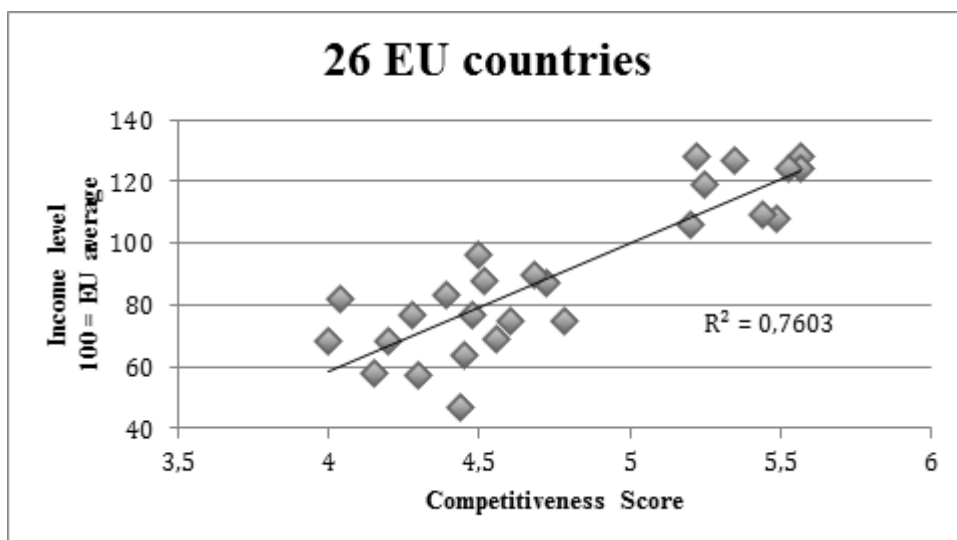
Ordføreren har inddelt betænkningen i fem dele: Første del er en introduktion til de økonomiske udsigter i medlemsstaterne og behovet for reformer; Den anden del drøfter områderne for strukturelle reformer, og den tredje del af betænkningen handler om behovet for investering for at få et økonomisk opsving. Fjerde del af betænkningen vedrører ansvarlige finanspolitikker, og femte del omhandler de landespecifikke henstillinger og nødvendigheden af sammenhængende og koordinerede reformer ved gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

Økonomisk vækst og social samhørighed

De, der hævder, at den økonomiske vækst er ujævnt fordelt inden for Den Europæiske Union, har ret. Men væksten er ikke fordelt på den måde, som denne gentagne formulering lader forstå; ujævnheden afspejler de strukturelle forskelle, der er mellem medlemsstaternes økonomier. De lande, der har gennemført reformer med henblik på bedre konkurrenceevne, har haft højere økonomisk vækst og mere effektiv jobskabelse og nyder derfor højere levestandarder og lavere arbejdsløshed, men de lande, der ikke har gennemført strukturreformer, halter bagud.

Blandt medlemsstaterne er der en udpræget sammenhæng mellem konkurrenceevne og indkomstniveauer. I nedenstående diagram nedenfor er 26 lande indplaceret efter deres resultater i forhold til Global Competitiveness Index (GCI) fastlagt af Det Verdensøkonomiske Forum (WEF) og deres BNP pr. indbygger (købekraftsparitet)¹. Jo mere konkurrencedygtig, jo højere indkomstniveau.

¹ På grund af forvridninger i BNP pr. indbygger sammenlignet med BNI pr. indbygger er Irland (på grund af

Kilde: Eurostat og Det Verdensøkonomiske Forum 2011. Indkomstniveau: BNP pr. indbygger (købekraftsparitet).

Den mest konkurrencedygtige økonomi

På Det Europæiske Råd i Lissabon i 2000 forpligtede stats- og regeringscheferne sig højtideligt til inden for en periode på ti år at gøre EU til den "den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en mere holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed".

Siden da er det modsatte sket. I 2016-2017 var EU-gennemsnittet faldet tilbage på en plads 34 efter det globale konkurrenceindeks (GCI) fra at have ligge på 28. pladsen i 2001-2002. Det er vigtigt at understrege, at konkurrenceevnen ikke kun drejer sig om udgifter til arbejdskraft. De mest konkurrencedygtige EU-lande er de lande, der har de højeste lønniveauer og ikke det modsatte.

Forskellige røster har opfordret til at øge den sociale samhørighed i Europa - et eksempel er Kommissionens forslag om en europæisk søjle for sociale rettigheder (EPSR). Sikkerhedsnet og socialsikring kræver ressourcer skabt af økonomisk vækst, hvilket er resultatet af strukturreformer med henblik på øget konkurrenceevne. Styrket social samhørighed kræver derfor bedre sammenhæng i konkurrenceevnen. Forskellen mellem de enkelte medlemsstaters konkurrenceevne er dog vokset siden 2001-2002. Det vigtigste skridt i retning af øget social samhørighed i Europa er derfor konvergens mellem strukturreformer, idet der skabes en opadgående konvergens, hvad angår konkurrenceevnen.

Tyskland er Unionens største økonomi og vil blive endnu mere dominerende efter Brexit. Sådan har det ikke altid været. I begyndelsen af nullerne blev Tyskland kaldt "Europas syge mand" og havde stor arbejdsløshed. Siden da har Tyskland gennemgået en gennemgribende strukturreform og er avanceret told pladser i det globale konkurrenceindeks siden 2001-2002. Der er meget, vi kan lære af den tyske succeshistorie. EU skal sætte sit mål for potentiel vækst højere. Den eneste måde, hvorpå dette kan gøres, er gennem strukturreform.

selskabsoverskud, der ikke hænger sammen med produktionen i landet) og Luxembourg (på grund af den store andel af arbejdskraften, der pendler fra andre lande) ikke medtaget.

De vigtigste strukturreformer

For at få Europa på ret køl, må der gennemføres strukturreformer. Dette er afgørende for vores fremtidige konkurrenceevne, vores evne til at skabe arbejdspladser og ikke mindst et mere socialt Europa.

I 2015 var de gennemsnitlige offentlige udgifter i EU på 47 % af BNP. 9 medlemsstater havde dog offentlige udgifter på 35-42 % af BNP. Visse medlemsstater må begrænse de offentlige udgifter ved at reformere pensionsordningerne, foretage nedskæringer i forvaltningen og overdreven høje sociale overførsler for at øge konkurrenceevnen. Et system med bedste praksis ville være gavnligt for alle medlemsstater og for Unionen som helhed.

Vi har ikke kun brug for at nedskære de offentlige udgifter for at øge konkurrenceevnen, men også for at styrke vores finansers holdbarhed og soliditet. I 2015 var EU's offentlige gæld på 87% af BNP. Dette gør Europa sårbart i en fremtid, hvor de kommende generationer må imødesee et massivt ansvar, som er en virkning af for høje udgifter.

Konklusion

Det Europæiske Semester er velegnet til at vurdere vores økonomiske formåen. Strukturreformer er nødvendige for at styrke Unionen som helhed. Der er ikke alene brug for en generel tilgang men også en landespecifik indsats. I alle vores bestræbelser på at skabe et mere socialt Europa er den mest sociale politik at skabe et grundlag for vækst og hermed social vækst. Dette er ikke kun en konkret mulighed for at opbygge et stærkt fremtidigt Europa, men det er også nødvendigt for ikke at svækkes.

Der skal skabes et digitalt marked på europæisk plan. Markedet for tjenesteydelser skal udbygges. Der skal skabes en energiunion med åbne markeder. Vi behøver forskning og videnskab af topkvalitet, og vi må fremme et europæisk område for forskning og videnskab. På nationalt plan må skattebyrden og beskatningen af arbejde og investeringer nedbringes. Der skal gennemføres reform af arbejdsmarkederne for at fremme skabelsen af nye job og nye mennesker til at påtage sig dem. Øget konkurrence er nødvendig for at åbne op for nystartede virksomheder; et voksende antal små og mellemstore virksomheder skal kunne udvikle sig til nationale og globale aktører.

Vi burde være i stand til at opnå en vækst på mindst 3 %, og vi bør gennemføre de reformer, der er nødvendige for at opnå dette, inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten og uden at skabe ubalancer. Vi har derfor behov for at opstille mere ambitiøse mål og sætte højere standarder for reformer, der tager sigte på et øget niveau for potentiel vækst for vores økonomier. Det er sådan, vi kan sikre økonomisk og politisk lederskab og give vores borgere de bedste muligheder.

28.9.2017

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER(*)

til Økonomi- og Valutaudvalget

om den økonomiske politik i euroområdet
2017/2114(INI))

Ordfører for udtalelse: Yana Toom

(*) Procedure med associerede udvalg - forretningsordenens artikel 54

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Økonomi- og Valutaudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at arbejdsløsheden i euroområdet steg med 1,4 % i 2016; der henviser til, at arbejdsløsheden i marts 2017 var på 9,5 %, hvilket er et fald fra 10,2 % i marts 2016; der henviser til, at arbejdsløshedstallene trods den seneste fremgang endnu ikke er vendt tilbage til niveauet før krisen;
- B. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen steg med 1,2 % i 2016 i EU-28, og at 234,2 millioner personer var i beskæftigelse i det første kvartal af 2017, hvilket er det højeste antal, der nogensinde er registreret¹; der henviser til, at det betydelige antal nyoprettede stillinger i tilknytning til den økonomiske vækst imidlertid skjuler udfordringer, såsom en ufuldstændig afspadsering af arbejdstimer og en beskeden produktivitetsvækst; der henviser til, at hvis dette fortsætter, kan disse faktorer sætte de langsigtede vækstudsigter og den sociale samhørighed i EU yderligere under pres²;
- C. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvenserne generelt er lavere blandt kvinder: i 2015 var beskæftigelsesfrekvensen for mænd i alderen 20-64 år på 75,9 % i EU-28, mens den for kvinder lå på 64,3 %;
- D. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i euroområdet i marts 2017 var på 19,4 %, hvilket er et fald fra 21,3 % i marts 2016; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden stadig er uacceptabelt høj; der henviser til, at andelen af NEET'er i 2015 fortsat var høj og udgjorde 14,8 % af de 15-29-årige, dvs. 14 millioner mennesker; der henviser til, at

¹ Employment and Social Developments in Europe, Annual Review 2017, s. 11.

² *Ibid*, s. 46.

NEET'er anslås at koste EU 153 mia. EUR (1,21 % af dets BNP) om året i ydelser og mistede indtægter og skatter¹, mens de samlede anslåede omkostninger ved etablering af ungdomsgarantien i euroområdet er 21 mia. EUR om året eller 0,22 % af BNP; der henviser til, at der for øjeblikket er afsat 1 mia. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, som skal suppleres af 1 mia. EUR fra Den Europæiske Socialfond for perioden 2017-2020;

- E. der henviser til, at selv om langtidsledigheden i EU-28 er faldet fra 5 % i 2014 til 4 % i 2016, er den fortsat et problem, idet den tegner sig for næsten halvdelen af den samlede arbejdsløshed; bemærker med bekymring, at den meget langvarige arbejdsløshed på 2,5 % i 2016 stadig er 1 % højere end i 2008; der henviser til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne;
- F. der henviser til, at andelen af befolkningen i den erhvervsaktive alder og arbejdsstyrken i mange medlemsstater fortsætter med at falde, navnlig som følge af lave fødselsrater; der henviser til, at kvinders beskæftigelsesegnethed samt den fortsatte tilstrømning af migranter, flygtninge og asylansøgere giver medlemsstaterne muligheder for at klare dette problem og øge arbejdsstyrken i EU;
- G. der henviser til, at et af de fem Europa 2020-mål tager sigte på at bringe mindst 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at fattigdommen er faldende, idet 4,8 millioner mennesker er mindre udsat for risiko for fattigdom og social udstødelse i 2015 end i 2012; der henviser til, at dette tal for 2015 stadig overstiger tallet for 2008 med 1,6 mio. EUR; der henviser til, at 32,2 millioner mennesker med handicap var truet af fattigdom og social udstødelse i EU i 2012; der henviser til, at 26,5 millioner børn i EU-28 var truet af fattigdom og social udstødelse i 2013; der henviser til, at andelen af mennesker, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, fortsat er uacceptabelt høj, nemlig 23,7 %, og at tallene fortsat er meget høje i nogle medlemsstater; der desuden henviser til, at energifattigdommen stadig er så høj, at det for 11 % af EU's befolkning fører til en cyklus med økonomiske ulemper;
- H. der henviser til, at væksten i de fleste medlemsstater fortsat er lav, og at EU's vækstrate for 2016 endda er faldet og har stabiliseret sig på 2 % (mens den globale vækst (undtagen EU) forventes at stige til 3,7 % i år og 3,9 % i 2018 fra 3,2 % i 2016) trods positive midlertidige faktorer som lave oliepriser, lav rente på kreditter og utraditionelle pengepolitikker, hvilket derfor viser, at EU kan gøre mere for at sætte skub i den økonomiske og sociale genopretning for at gøre den mere bæredygtig på mellemlang sigt;
- I. der henviser til, at det er afgørende, som Kommissionen har oplyst², at opnå en mere inkluderende, robust og bæredygtig vækst for at styrke konvergensen mellem landene og EU;
- J. der henviser til, at arbejdsmarkedssituationen og resultaterne viser betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, selv om disse forskelle mindskes;

¹ Eurofound's rapport om ungdomsarbejdsløshed.

² Kommissionens pressemeddelelse af 22. maj 2017 om forårspakken for det europæiske semester 2017: Kommissionen udsteder landespecifikke henstillinger.

- K. der henviser til, at de økonomiske politikker i euroområdet også i høj grad påvirker økonomien i andre medlemsstater;
- L. der henviser til, at den stadig mere grænseoverskridende skatteunddragelse og korrupsion påvirker alle medlemsstater og undergraver EU's økonomiske resultater, retsstatsprincippet og de demokratiske institutioners troværdighed;
- M. der henviser til, at nye former for ansættelse og arbejde bliver stadig mere udbredt med den digitale revolution af arbejdsmarkedet;
- N. der henviser til, at investeringer i både privat og offentligt regi er et vigtigt redskab til at øge samhørigheden og realøkonomisk vækst samt produktiviteten og den globale konkurrenceevne;
1. er af den opfattelse, at det er nødvendigt med en yderligere indsats for at opnå en balance mellem de økonomiske og sociale dimensioner i processen med det europæiske semester og fremme socialt og økonomisk afbalancerede strukturreformer, der mindsker ulighederne og fremmer anstændige arbejdspladser, som fører til kvalitetsbeskæftigelse, bæredygtig vækst og sociale investeringer; støtter brugen af den sociale resultattavle inden for rammerne af det europæiske semester; opfordrer til, at der fokuseres mere på de strukturelle ubalancer på arbejdsmarkedet i de landespecifikke henstillinger;
 2. gentager opfordringen til, at de tre nye, overordnede beskæftigelsesmæssige indikatorer placeres på lige fod med de eksisterende økonomiske indikatorer, således at der sikres en bedre vurdering af interne ubalancer og opnås en øget effektivitet af strukturreformer; foreslår at indføre en ikkestraffende procedure for sociale ubalancer i udformningen af de landespecifikke henstillinger for at forhindre et kapløb mod bunden for sociale standarder, og at denne procedure skal bygge på en effektiv udnyttelse af de sociale og beskæftigelsesmæssige indikatorer i den makroøkonomiske overvågning; bemærker, at uligheden er øget i omkring ti medlemsstater og er en af de største socioøkonomiske udfordringer i EU¹;
 3. fremhæver, at økonomisk og socialt ansvarlige reformer skal være baseret på solidaritet, integration og social retfærdighed; understreger, at reformer også bør tage hensyn til fortsat støtte til social og økonomisk genopretning, skabe kvalitetsjob, fremme social og territorial samhørighed, beskytte sårbare grupper og forbedre levestandarden for alle borgere;
 4. mener, at det europæiske semester bør bidrage til at løse ikke kun eksisterende udfordringer, men også nye samfundsmæssige udfordringer med henblik på at sikre større økonomisk effektivitet kombineret med et mere socialt samhörigt EU; anerkender i denne forbindelse behovet for en vurdering af de sociale konsekvenser af EU's politikker;
 5. opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkelig finansiering til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, som er uacceptabelt høj i EU, og videreføre ungdomsbeskæftigelsesinitiativet frem til udløbet af den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR), samtidig med at den forbedrer dets funktion og gennemførelse og tager hensyn til de seneste resultater i Revisionsrettens særberetning om ungdomsbeskæftigelse

¹ Employment and Social Developments in Europe, Annual Review 2017, s. 47.

og anvendelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre anbefalingerne fra Den Europæiske Revisionsret og til at sikre, at ungdomsgarantien er fuldt tilgængelig; beklager budgetoverførslerne fra Den Europæiske Socialfond (ESF), herunder ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, til det europæiske solidaritetskorps, som i stedet bør finansieres af alle de finansielle midler til rådighed under den eksisterende FFR-forordning; understreger behovet for en kvalitativ og kvantitativ vurdering af de skabte job; understreger, at EU's midler ikke bør anvendes til at erstatte nationale sociale velfærdsydelse;

6. understreger, at gennemførelsen af ungdomsgarantien bør styrkes på nationalt, regionalt og lokalt plan, og fremhæver dens betydning for overgangen fra skole til arbejde; påpeger, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod unge kvinder og piger, som kan opleve kønsrelaterede barrierer, der forhindrer dem i at få tilbudt job af høj kvalitet, fortsat uddannelse, lærlingeuddannelse eller praktikophold; understreger behovet for at sikre, at ungdomsgarantien når ud til unge, som er udsat for flere former for udstødelse og ekstrem fattigdom;
7. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de forslag, der er indeholdt i Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet¹;
8. mener, at anvendelsesområdet for og effektiviteten af aktive og bæredygtige arbejdsmarkedspolitikker bør øges med behørig og tilstrækkelig finansiering med fokus på miljø-, arbejdsgiver-, arbejdstager-, sundheds- og forbrugerbeskyttelse; mener, at fænomenet med fattigdom blandt personer i arbejde skal behandles; understreger betydningen af at øge offentlige investeringer og fremme den private sektors engagement i den økonomiske og sociale udvikling;
9. beklager, at Kommissionen har forbigået den sociale økonomi i sine vurderinger/henstillinger; understreger, at denne sektor omfatter to millioner virksomheder med over 14 mio. ansatte, som bidrager til opnåelsen af 2020-målene; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad at anerkende sociale virksomheder og højne deres profil gennem en europæisk handlingsplan for socialøkonomien; mener, at den manglende anerkendelse har en negativ indvirkning på adgangen til finansiering; anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til en europæisk statut for foreninger, fonde og gensidige selskaber;
10. minder om behovet for at støtte og styrke den sociale dialog, de kollektive forhandlinger og arbejdstagernes stilling i lønfastsættelsessystemerne, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at opnå arbejdsforhold af høj kvalitet; understreger, at arbejdsretten og høje sociale standarder spiller en afgørende rolle i forbindelse med den sociale markedsøkonomi, indkomststøtte og tilskyndelse til investeringer i kapacitet; understreger, at EU-retten skal respektere fagforeningsrettighederne og -frihederne, overholde kollektive overenskomster i tråd med praksis i medlemsstaterne og sikre ligebehandling i beskæftigelse og erhverv;
11. påpeger, at den europæiske økonomi ikke er kommet så meget på fode, at den kan sikre beskæftigelse til alle jobsøgende og arbejdsløse; understreger, at parallelt med jobskabelse, herunder gennem offentlige investeringer, er integration af dem, som

¹ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

befinder sig længst fra arbejdsmarkedet, gennem individuelt skræddersyede foranstaltninger til fordel for den enkelte med til at stabilisere sociale sikringsordninger og støtte økonomien;

12. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på Europa-Parlamentets beslutning ved at fremsætte ambitiøse forslag til en stærk europæisk søjle for sociale rettigheder og ved fuld gennemførelse af traktaternes sociale målsætninger med henblik på at forbedre leve- og arbejdsvilkårene for alle og skabe gode muligheder for alle;
13. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre alt, hvad der er muligt, for at mindske de administrative byrder og finansielle omkostninger for erhvervslivet, især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og til at ophæve lovgivning, der resulterer i overdrevent bureaukrati, og dermed fremme vækst og beskæftigelse;
14. advarer om lønningernes faldende andel i EU, de voksende løn- og indkomstiligheder og den stigende fattigdom blandt personer i arbejde; minder om, at både FN's menneskerettighedserklæring (1948) og ILO's statut (1919) anerkender arbejdstagernes behov for at opnå en anstændig løn, de kan leve af, og at alle menneskerettighedserklæringer er enige om, at denne løn bør være tilstrækkelig til at forsørge en familie;
15. understreger, at arbejdstagere skal kunne forsørge sig selv og deres familier på deres løn, og at alle arbejdstagere i Den Europæiske Union bør modtage en løn, som de kan leve af, og som ikke blot dækker basale fornødenheder som mad, bolig og tøj, men også rækker til at dække sundhedsydelse, uddannelse, transport, fritid og visse besparelser, der kan hjælpe med at dække uforudsete hændelser såsom sygdom og ulykker; understreger, at dette er den rimelige levestandard, som arbejdstagere og deres familier i EU bør opnå med en anstændig løn;
16. anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan det kan indkredses, hvad en anstændig løn bør omfatte, og hvordan den bør udregnes, med henblik på etablering af et referenceværktøj for arbejdsmarkedets parter og på at bidrage til at udveksle bedste praksis i denne henseende;
17. minder om, at anstændige lønninger er vigtige, ikke kun med hensyn til social samhørighed, men også for at bevare en stærk økonomi og en produktiv arbejdsstyrke; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger til at forbedre jobkvaliteten og mindske lønforskelle;
18. påpeger, at der altid er behov for koordination på europæisk plan af forvaltningen af sociale sikringsordninger, som medlemsstaterne er ansvarlige for; understreger det bør have absolut prioritet at sikre de sociale sikringsordningers bæredygtighed og retfærdighed, hvilket er et af de bærende elementer i den europæiske sociale model; understreger, at tilstrækkelige, bæredygtige pensioner er en universel ret; opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelige og bæredygtige pensioner i lyset af de fortsatte demografiske ændringer; understreger vigtigheden af, at pensionsystemer tilvejebringer en tilstrækkelig pensionsindkomst, som ligger over fattigdomsgrænsen, og som giver pensionisterne mulighed for at opretholde en anstændig levestandard; mener, at den bedste måde at sikre bæredygtige, sikre og tilstrækkelige pensioner til kvinder og mænd er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og antallet af kvalitetsjob blandt alle

aldersgrupper og forbedre arbejds- og beskæftigelsesforhold; påpeger, at kønsbestemte pensionsforskelle fortsat er betydelige og har negative sociale og økonomiske konsekvenser; fremhæver i denne forbindelse betydningen af kvinders integration på arbejdsmarkedet og andre passende foranstaltninger for at bekæmpe løngabet mellem mænd og kvinder og fattigdom i alderdommen; mener, at reformer af pensionssystemer og -alder navnlig bør afspejle tendenser på arbejdsmarkedet, fødselshyppighed, sundhedsmæssig situation, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote;

19. mener, at disse reformer også skal tage hensyn til situationen for millioner af arbejdstagere i Europa, navnlig kvinder, unge og selvstændige, der lider under usikre ansættelsesforhold, perioder med ufrivillig arbejdsløshed og nedsat arbejdstid;
20. opfordrer Kommissionen til fortsat at lægge særlig vægt på en forbedring af børnepasningsmulighederne og fleksible arbejdstidsordninger, ældre mænds og kvinders behov og andre afhængige personer for så vidt angår langtidspleje;
21. beklager de fortsatte kønsbetingede løn- og pensionsforskelle; opfordrer EU og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og ligestillingsorganisationerne at udarbejde og gennemføre en politik, som skal fjerne de kønsrelaterede løn- og pensionsforskelle; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at foretage en kortlægning af lønsituationen som et supplement til denne indsats;
22. understreger, at utilstrækkelige og dårligt målrettede investeringer i udvikling af færdigheder og livslang læring, navnlig digitale færdigheder og programmering samt andre kvalifikationer, der er behov for i sektorer i vækst, f.eks. den grønne økonomi, kan underminere EU's konkurrenceevne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en bedre udveksling af viden, bedste praksis og samarbejde på EU-plan med henblik på at bidrage til at fremme kvalifikationsudvikling gennem opdatering af kvalifikationer og dertil svarende uddannelse, læseplaner og uddannelsesprogrammer; bemærker betydningen af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet i ikke-formelle og uformelle læringsmiljøer; understreger derfor, at det er vigtigt at skabe et valideringssystem for ikke-formel og uformel viden, især den, der erhverves gennem frivillige aktiviteter;
23. er af den opfattelse, at bedre matchning af færdigheder og bedre gensidig anerkendelse af kvalifikationer er nødvendig for at håndtere manglen på kvalificeret arbejdskraft og fejltilpasning; understreger den rolle, som erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse kan spille i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at udvikle et paneuropæisk redskab til forudsigelse af færdighedsbehov, herunder de kvalifikationer, der er nødvendige i sektorer i vækst; mener, at alle arbejdsmarkedsaktører for at foregribe kommende kvalifikationsbehov skal være tæt inddraget på alle niveauer;
24. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre alle passende mekanismer til øget mobilitet blandt unge, herunder lærlingeuddannelser; opfordrer medlemsstaterne til at støtte lærlingeuddannelser og til fuldt ud at udnytte de Erasmus+-midler, der står til rådighed for lærlinge, med henblik på at sikre kvalitet og tiltrækningskraft i denne form for uddannelse; opfordrer til bedre gennemførelse af EURES-forordningen; fremhæver, at et bedre samarbejde mellem offentlige myndigheder og interessenter på lokalt niveau og bedre synergier mellem forskellige myndighedsniveauer vil øge programmernes rækkevidde og virkning;

25. er af den opfattelse, at adgangen til og kvaliteten af uddannelser skal styrkes; minder om, at medlemsstaternes rolle er at sikre adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet til en overkommelig pris til trods for arbejdsmarkedets behov i hele EU; bemærker, at der er behov for en øget indsats i mange medlemsstater for at uddanne arbejdsstyrken, herunder voksenuddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder; lægger særlig vægt på livslang læring, herunder for kvinder, da det giver mulighed for at erhverve nye færdigheder på et arbejdsmarked i konstant forandring; efterlyser yderligere øget fremme af fag inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) med fokus på piger for at afhjælpe nuværende uddannelsesmæssige stereotyper og bekæmpe kønsrelaterede beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle på længere sigt;
26. understreger behovet for at investere i mennesker så tidligt som muligt i livet for at mindske ulighed og fremme social inklusion i en tidlig alder; opfordrer derfor til adgang til inklusive og økonomisk overkommelige dagtilbud af høj kvalitet for alle børn i alle medlemsstater; understreger desuden behovet for at bekæmpe stereotyper fra en ung alder i skolen ved at fremme ligestilling mellem kønnene på alle uddannelsesniveauer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre henstillingen om investering i børn og til at følge udviklingen nøje; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og indføre initiativer som f.eks. en børnegaranti, der sætter børn i centrum for eksisterende fattigdomsbekæmpelsespolitikker;
27. understreger, at fremkomsten af kunstig intelligens skaber dybtgående forandringer på det fremtidige arbejdsmarked; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle instrumenter og samarbejdsinitiativer med deltagelse af arbejdsmarkedets parter for at forbedre kvalifikationerne i denne sektor ved hjælp af foreløbig, indledende og løbende uddannelse;
28. opfordrer til i dette øjemed og også som et middel til at opnå balance mellem familieliv og arbejdsliv, at det overvejes at indføre flexicurityordninger, herunder telearbejde og flekstid, i samråd med arbejdsmarkedets parter;
29. fremhæver betydningen af investeringer i menneskelig kapital, som er en drivende kraft bag udvikling, konkurrenceevne og vækst;
30. understreger, at en bedre balance mellem arbejds- og privatliv og forbedret ligestilling er af afgørende betydning for at tilskynde kvinder til at komme ud på arbejdsmarkedet; understreger, at nøglen til en styrkelse af kvindernes økonomiske selvstændiggørelse er en omstrukturering og tilpasning af arbejdsmarkedet og velfærdsordningerne, som tager hensyn til kvindernes livscyklus;
31. bifalder forslaget til et direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv og anser det for at være et første positivt skridt fremad mod sikring af balance mellem arbejdsliv og privatliv for både mænd og kvinder, der varetager pasning af deres børn og andre omsorgskrævende personer, samt mod øget deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet; beklager imidlertid, at der ikke er gjort nogen fremskridt, for så vidt angår barselsorlov; insisterer dog på, at sikring af passende aflønning og en stærk social sikring og beskyttelse er centrale for at nå disse mål;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle mentalitetsændrende

politikker og investere i bevidstgørelseskampagner for at fjerne kønsstereotyper og fremme en mere ligelig fordeling af omsorgs- og husarbejde og bl.a. fokusere på mænds ret til og behov for at påtage sig omsorgsforpligtelser uden at blive stigmatiseret eller straffet;

33. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en proaktiv politik og foretage de nødvendige investeringer, som er skræddersyet og udformet til at støtte kvinder og mænd, der starter på, vender tilbage til, forbliver eller bliver forfremmet på arbejdsmarkedet efter perioder med familie- eller plejeorlov, med at finde stabil beskæftigelse af høj kvalitet i overensstemmelse med artikel 27 i den europæiske socialpagt; understreger navnlig nødvendigheden af at sikre: tilbagevenden til den samme eller en tilsvarende stilling, beskyttelse mod afskedigelse og mindre gunstig behandling som følge af graviditet, ret til at søge eller tage orlov af familiemæssige årsager, og en beskyttelsesperiode for hjemvendte, således at de kan tilpasse sig deres job; gentager, at ændringer af arbejdstider og/eller rutiner efter tilbagevenden til arbejdet (herunder at arbejdsgiveren skal begrunde et afslag), og at uddannelsesophold også bør garanteres;
34. opfordrer medlemsstaterne til at øge beskyttelsen mod forskelsbehandling og ulovlig afskedigelse i forbindelse med balancen mellem arbejds- og privatliv; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte forslag til politikker til forbedring af håndhævelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen, herunder højnelse af bevidstheden om lovfæstede rettigheder vedrørende ligebehandling gennem oplysningskampagner, omvendt bevisbyrde og bemyndigelse af nationale ligestillingsorganer til på eget initiativ formelt at efterforske ligestillingssager og hjælpe potentielle ofre for forskelsbehandling;
35. mener, at fremme af kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet vil øge BNP; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke politikker og øge investeringer, der støtter ansættelsen af kvinder i job af høj kvalitet, navnlig i sektorer og stillinger, hvor kvinder er underrepræsenteret, som f.eks. inden for STEM og den grønne økonomi, og ledende stillinger inden for alle sektorer;
36. understreger, at integrationen af langtidsledige gennem individuelt skræddersyede foranstaltninger er en afgørende faktor for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og i sidste ende vil bidrage til bæredygtigheden af nationale sociale sikringsordninger; anser en sådan integration for nødvendig i betragtning af den sociale situation for disse borgere og deres behov med hensyn til tilstrækkelige indkomster, ordentlige boligforhold, offentlig transport, sundhedspleje og børnepasning; understreger behovet for en bedre overvågning på europæisk plan af de politikker, der gennemføres på nationalt plan;
37. understreger betydningen af den fælles forståelse af nye former for beskæftigelse og arbejde og af at indsamle sammenlignelige data om dette spørgsmål med henblik på at øge effektiviteten af arbejdsmarkedslovgivningen og dermed øge beskæftigelsen og den bæredygtige vækst;
38. opfordrer til fælles bestræbelser på at reducere kønsbestemte uligheder i medlemsstaterne og til fortsat at støtte de udarbejdede, lokalt tilpassede planer om at reducere kønsbestemte beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle gennem økonomiske politikker;
39. opfordrer til en integreret strategi til bekæmpelse af fattigdom med henblik på at nå

Europa 2020-strategiens mål for fattigdomsbekæmpelse; understreger den rolle, som medlemsstaternes minimumsindkomstordninger spiller i bestræbelserne på at mindske fattigdommen, især kombineret med foranstaltninger til social integration, der involverer modtagerne; anmoder medlemsstaterne om at arbejde hen imod en gradvis etablering af minimumsindkomstordninger, der ikke blot er tilstrækkelig, men sikrer tilstrækkelig dækning og udbredelse; mener, at en passende minimumsindkomst er en indkomst, der er nødvendig for at leve et liv i værdighed og for at deltage fuldt ud i samfundet igennem hele livsforløbet; påpeger, at en minimumsindkomst skal ligge over fattigdomsgrænsen for at være tilstrækkelig og opfylde menneskers grundlæggende behov, herunder også ikke-pengemæssige aspekter, såsom adgang til uddannelse og livslang læring, anstændige boligforhold, sundhedstjenester af høj kvalitet, sociale aktiviteter og borgerdeltagelse;

40. opfordrer til en mere effektiv, målrettet og nøjere overvåget anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) fra nationale, regionale og lokale myndigheders side med henblik på at fremme investeringer i kvalitetsfyldte ydelser på det sociale, sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige område og inden for arbejdsformidling, og for at bekæmpe energifattigdom, stigende leveomkostninger, social udstødelse, boligmangel og boligbestandens utilstrækkelige kvalitet;
41. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at udarbejde særlige investeringsprogrammer for de af deres regioner, hvor arbejdsløsheden, ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden overstiger 30 %;
42. beklager, at Kommissionen i forbindelse med sin pakke af henstillinger har ignoreret Europa-Parlamentets opfordring til at fremskynde gennemførelsen af artikel 349 i TEUF, især ved at vedtage specifikke foranstaltninger med henblik på at integrere regionerne i den yderste periferi tættere i EU; bemærker, at disse regioner har deres egne særlige karakteristika og begrænsninger med en arbejdsløshed på over 30 %; understreger behovet for differentierede foranstaltninger og programmer for at nedbringe forskellene og dermed øge den sociale samhørighed i EU;
43. opfordrer Kommissionen og Rådet til på det kommende forårsmøde at lægge vægt på sociale investeringer i de sektorer, hvor der findes stærke beviser på, at de fremmer sociale og økonomiske afkast (f.eks. førskoleundervisning og børnepasning, uddannelse på primær- og sekundærtrinnet, erhvervsuddannelse og aktive arbejdsmarkedspolitikker, sociale boliger til overkommelige priser og sundhedspleje);
44. beklager, at der er begrænset mulighed for, at Parlamentets holdning, når den er vedtaget på plenarmødet, vil påvirke de landespecifikke henstillinger, der i øjeblikket drøftes; efterlyser en dagsorden, hvor der lægges større vægt på Parlamentets holdning, og der tager hensyn til det, inden der træffes en afgørelse; opfordrer til en styrkelse af EPSCO-Rådets rolle i det europæiske semester;
45. opfordrer til yderligere fælles bestræbelser på at forbedre integrationen af migranter og personer med migrantbaggrund på arbejdsmarkedet.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	28.9.2017						
Resultat af den endelige afstemning	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">34</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">10</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	34	–:	10	0:	0
+:	34						
–:	10						
0:	0						
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Guillaume Balas, Brando Benifei, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Thomas Mann, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Dennis Radtke, Robert Rochefort, Siôn Simon, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská						
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Maria Arena, Georges Bach, Elmar Brok, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Evelyn Regner, Sven Schulze, Jasenko Selimovic, Michaela Šojdrová, Helga Stevens						
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Klaus Buchner, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Jozo Radoš						

8.9.2017

UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET

til Økonomi- og Valutaudvalget

om den økonomiske politik i euroområdet
(2017/2114(INI))

Ordfører for udtalelse: Ramón Luis Valcárcel Siso

FORSLAG

Regionaludviklingsudvalget opfordrer Økonomi- og Valutaudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. understreger, at i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tilstræber Unionen at fremme en harmonisk udvikling i Unionen som helhed, formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstige regioner;
2. understreger, at et stærkt euroområde er en forudsætning for et stærkt Europa som helhed, og at den fælles valuta, ligesom samhørighedspolitikken, tjener langsigtede mål om at skabe vækst og beskæftigelse, større stabilitet, øget sikkerhed og bedre muligheder; understreger imidlertid, at euroområdet ikke kan gøre fremskridt og opnå den betydelige vækst, der er nødvendig for jobskabelse og udvikling uden fælles bestræbelser på at gennemføre en god blanding af økonomisk politik, der består af investeringer, strukturreformer og finanspolitisk konsolidering i alle medlemsstater, både inden for og uden for euroområdet; minder om, at de økonomiske politikker bør udvikles særskilt for hver medlemsstat på grundlag af de særlige forhold i den pågældende medlemsstat, som det er tilfældet i det europæiske semester, og gå uden om "one size fits all"-tilgangen og forebyggelse af geografiske eller andre opdelinger, f.eks. mellem euroområdet og medlemsstaterne uden for euroområdet; noterer sig i denne forbindelse undersøgelsen af de eksterne virkninger af investeringer under samhørighedspolitikken, hvilket viser, at der er et investeringsafkast i de medlemsstater, der er nettobidragydere, som følge af de investeringer, der er foretaget i medlemsstater, der modtager støtte inden for rammerne af de operationelle programmer¹;

¹ Rapport med titlen "How do EU-15 Member States benefit from the Cohesion Policy in the V4", udarbejdet som led i den undersøgelse, som blev bestilt af det polske ministerium for økonomisk udvikling om den efterfølgende evaluering af og prognose vedrørende fordelene for EU-15-landene ved gennemførelsen af samhørighedspolitikken i V4-landene.

3. medgiver dog, at forskelle og afvigelser inden for euroområdet, især når det gælder beskæftigelse og arbejdsløshed, udgør en trussel for Den Økonomiske og Monetære Union og generelt for EU, som så vidt muligt skal undgås; påpeger derfor, at overvågning af regionale skævheder og deres udvikling uden tvivl er af afgørende betydning i forbindelse med udformning og gennemførelse af samhørighedspolitikken, eftersom udfordringerne i euroområdet, navnlig bedre styring, øget finanspolitisk konvergens og bedre koordinering med Den Europæiske Centralbanks (ECB) foranstaltninger, kan skabe et gunstigere miljø for virkeliggørelsen af målene i samhørighedspolitikken;
4. bemærker, at tendensen i euroområdets BNP pr. indbygger ligger tæt på stagnation; opfordrer desuden til anvendelse af bredere socioøkonomiske vurderingskriterier, herunder f.eks. Social Progress Index, som et nødvendigt supplement til BNP; påpeger parametrene for stabilitets- og vækstpakten og noterer sig anvendelsen af aggregerede data, som måske ikke giver en dybtgående forståelse af de økonomiske og sociale modsætninger og forskelle mellem medlemsstaterne og regionerne, hvilket igen ville nødvendiggøre yderligere foranstaltninger inden for rammerne af den europæiske søjle for sociale rettigheder; fremhæver, at andelen af EU's befolkning, der lever under fattigdomsgrænsen, er ekstremt stor; opfordrer derfor til gennemførelse af en omfattende strategi for fattigdomsbekæmpelse med henblik på virkeliggørelse af Europa 2020-målene; påpeger, at en afbalanceret blanding af retsvirkning og solidaritet er nødvendig for at gennemføre EU's økonomiske, monetære og andre politikker; understreger, at et stort antal landespecifikke henstillinger ikke kan gennemføres fuldt ud, uden at de lokale og regionale myndigheder spiller en aktiv rolle; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme rammerne for en passende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester;
5. glæder sig over, at samhørighedspolitikens finansiering udgør 454 mia. EUR i løbende priser for perioden 2014-2020; understreger imidlertid, at samhørighedspolitikken ikke blot er et instrument, men en langsigtet strukturel politik, der tager sigte på at mindske regionale udviklingsforskelle og fremme investeringer, beskæftigelse, konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og vækst, og at det er den vigtigste og mest omfattende politik til styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i alle medlemsstaterne uden nogen sondring mellem dem i og uden for euroområdet; minder om, at EU-budgettet er 50 gange mindre end EU-28's samlede offentlige udgifter, og beløber sig til ca. 1 % af EU-28's BNP; understreger derfor, at der bør etableres synergier mellem EU-budgettet og medlemsstaternes budgetter, de politiske prioriteter og aktioner og projekter, som tager sigte på at opfylde EU's mål, samtidig med at de økonomiske og sociale dimensioner af EU's politiske rammer afbalanceres; påpeger, at samfinansieringskravene under ESI-fondene er en vigtig mekanisme til at skabe synergier; er af den opfattelse, at EU-budgettets enhed bør bevares; glæder sig over de foranstaltninger, der blev indført i den nuværende programmeringsperiode for bedre at tilpasse samhørighedspolitikken og Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
6. understreger den tætte forbindelse mellem samhørighedspolitikken og de økonomiske politiske mål, og at en betydelig andel af EU's budget er afsat til den årlige vækstundersøgelse og prioriteterne for det europæiske semester, primært under udgiftsområde 1a i den flerårige finansielle ramme (FFR) og ESI-fondene; understreger imidlertid, at det grundet målene, strukturen og den grundlæggende rolle, som samhørighedspolitikken spiller for EU's regioner, er vanskeligt at knytte finansiering af

samhørighedspolitikken til de centrale regeringers makroøkonomiske resultater; mener i betragtning af, at finansieringen af samhørighedspolitikken er bestemt til fremme af investeringer, vækst og beskæftigelse i hele EU, at Kommissionen bør undersøge, i tæt samarbejde med medlemsstaternes regeringer, hvorvidt og hvordan de kan udelukke regional og lokal samfinansiering fra stabilitets- og vækstpagtens regler;

7. understreger, at EU's samhørighedspolitik er det bedste redskab til at bidrage til både konkurrenceevne og solidaritet i alle EU's regioner, da politikken støtter bestræbelserne på at tackle specifikke udfordringer på en samlet og koordineret måde, i overensstemmelse med EU's fælles politiske mål, ved at spille en vigtig rolle i at forebygge udsving og bidrage til at skabe stabilitet, og at det derfor er vigtigt at fortsætte den for alle EU's regioner efter 2020, idet dens budget bevares, for at bekæmpe de uligheder mellem og inden for regioner, der er steget i kølvandet på krisen, og at den bør ledsages af yderligere konvergensbestræbelser og målsætninger på det økonomiske og sociale område for at sikre et velfungerende indre marked; mener især, at investeringer i fysisk og digital infrastruktur bidrager til at sætte skub i væksten og afhjælpe forskelle mellem medlemsstater og regioner; opfordrer specifikt til, at Samhørighedsfonden af denne grund udvides til perioden efter 2020; mener, at samhørighedspolitikken kan og bør bidrage til at finde måder at udnytte det uudnyttede potentiale i regionerne; understreger, at den langsigtede og integrerede tilgang til samhørighedspolitikken bør bevares i fremtiden;
8. minder om, at det er nødvendigt at mindske kløften mellem EU og dets borgere; understreger, at samhørighedspolitikken er et enestående redskab til at sikre, at EU opnår resultater på stedet, ved at kombinere EU's centrale mål med de territoriale behov og realiteter i en stedbaseret tilgang; opfordrer EU-institutionerne og alle berørte parter til at øge deres bestræbelser på at forbedre formidlingen af de konkrete resultater og merværdien af denne fælles og solidariske EU-politik, som er til gavn for alle medlemsstaterne; understreger, at ansvaret for at øge synligheden af EU's investeringer først og fremmest ligger hos lokale interessenter; insisterer på, at samhørighedspolitikken har en betydelig økonomisk og social betydning og udgør et vigtigt bidrag til den europæiske integration;
9. er overbevist om, at den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken kan spille en vigtig rolle med hensyn til at støtte vækst, beskæftigelse, inklusion, integration og innovation, ikke kun i store byområder, men også i bynære områder i baglandet, landdistrikter og alle regioner med særlige geografiske karakteristika som fastsat i artikel 174 TEUF; gør opmærksom på det høje ekspertiseniveau i byområder og deres evne til at forvalte anvendelsen af EU-midler;
10. mener, at fremme af bæredygtig vækst og beskæftigelse kræver en styrkelse af støtten til uddannelse, social inklusion samt forsknings- og innovationsprojekter, herunder navnlig nye initiativer, der inddrager talentfulde unge og nystartede virksomheder, samt forenkling af adgangen til og betingelserne for at opnå de nødvendige ressourcer; understreger, at forudsætningerne for et samfund og en økonomi, der begge er innovations- og opstartsvenlige samt forskningsorienterede, er knyttet til gennemførelsen af reformer af uddannelses- og videnskabssystemer, der forbinder dem med iværksættere og deres behov, og til arbejdsmarkedsreformer samt skattemæssige og finansielle reformer; anerkender betydningen af at fremme teknologiske opstartsvirksomheder og økosystemer, der samler iværksættere, investorer, specialister og rådgivere i et forsøg på

at fremskynde innovative projekter; glæder sig over støtten til programmer for iværksætteres og SMV'er konkurrenceevne med fokus på forretningskvinder og prioritering af økonomisk vækst og jobskabelse;

11. understreger, at arbejdskraftens produktivitet først og fremmest afhænger af den anvendte kapital, de anvendte teknologier og innovationshastigheden; understreger, at strukturreformerne skal lette overgangen fra mindre produktive virksomheder og industrier til nogle, der er mere produktive;
12. påpeger, at de vedvarende store uligheder mellem medlemsstaterne fører til migrationen fra fattigere til rigere lande, hvilket ofte fører til en alvorlig hjerneflugt, når de bedst kvalificerede mennesker forsvinder til mere vellønnede jobs i de centrale regioner i EU;
13. bemærker, at arbejdsløshedsprocenten i euroområdet endnu ikke er faldet tilbage til niveauet før krisen; er betænkelig ved de alvorlige indvirkninger forårsaget af høj arbejdsløshed i forskellige medlemsstater, navnlig for så vidt angår unge og ældre; mener derfor, at målet for EU's foranstaltninger i euroområdet skal være at gennemføre politikker, der effektivt vil øge beskæftigelsen og bekæmpe jobusikkerhed; mener i denne forbindelse, at det europæiske ungdomsinitiativ hjælper medlemsstaterne med at integrere unge på arbejdsmarkedet; anmoder derfor om, at dette initiativ bevares og dets budget øges betragteligt i den næste finansielle programmeringsperiode, da det er et vigtigt redskab, ikke kun for at fremme den økonomiske vækst, men også for at styrke den sociale samhørighed;
14. anerkender, at EU i forbindelse med større synergi mellem EU-budgettet og de nationale budgetter er nødt til at tackle nye udfordringer, såsom klimaforandringer, integration af migranter og flygtninge under international beskyttelse, en stærkere fælles forsvarspolitik, uddannelse, beskæftigelse, bolig og bekæmpelse af forskelsbehandling, hvoraf mange kan løses delvist gennem samhørighedspolitikken, som allerede har taget fat på nogle af disse spørgsmål i et vist omfang; understreger imidlertid, at samhørighedspolitikken allerede er ved at tackle en lang række udfordringer i forbindelse med de mål, der er opstillet i traktaterne, og påpeger derfor, at for at blive i stand til at møde nye udfordringer bør samhørighedspolitikken finansielle ressourcer tilpasses i opadgående retning, så vi ikke fratager denne politik midlerne til at nå sine mål;
15. påpeger, at brexit vil få en betydelig indvirkning på EU's budget; opfordrer i denne forbindelse til at styrke kommunikationsindsatsen med henblik på at fremhæve den merværdi, som samhørighedspolitikken bidrager med, til at fremme vækst og jobskabelse i EU's regioner, og dermed vise, at EU's samhørighedspolitik bør forblive EU's vigtigste investeringsværktøj i den næste programmeringsperiode;
16. mener, at forskellige finansieringskilder kan koordineres ved at styrke og skabe nye synergier for en bedre anvendelse af midlerne i alle eksisterende instrumenter, f.eks. Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF), Erasmus+ and Life+ ; gentager, at tilskud fortsat bør være den vigtigste kilde til støtte fra samhørighedsfonden, med forbehold af finansielle instrumenter, som har en vigtig rolle at spille i visse tilfælde; understreger, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og ESI-fondene i nogle tilfælde kan supplere hinanden, men at EFSI ikke bør undergrave den strategiske sammenhæng, territorial koncentration og det langsigtede perspektiv i samhørighedspolitikken;

17. er overbevist om, at samhørighedspolitikken, idet dens grundlæggende betydning bevares, bør gøres mere smidig, anvende mere effektive værktøjer, mindske overregulering, være mere resultatorienteret og blive enklere og mere effektiv med henblik på at øge effektiviteten i brugen af midlerne og bedre resultater i perioden efter 2020; mener, at en korrekt, gennemsigtig og ansvarlig anvendelse af EU's midler generelt er i overensstemmelse med princippet om at bringe det europæiske projekt tættere på EU græsrødder.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	7.9.2017
Resultat af den endelige afstemning	+: 24 -: 5 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pascal Arimont, Mercedes Bresso, James Carver, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Raymond Finch, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Andor Deli, John Howarth, Ivana Maletić, Dimitrios Papadimoulis, Georgi Pirinski, Bronis Ropè
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Santiago Fisas Ayxelà, Olga Sehnalová

RESULTAT AF AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I RÅDGIVENDE UDVALG

24	+
ECR	Sławomir Kłosowski
PPE	Pascal Arimont, Andor Deli, Santiago Fisas Ayxelà, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Andrea Cozzolino, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, , Louis-Joseph Manscour, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Liliana Rodrigues, Olga Sehnalová, Kerstin Westphal
VERTS/ALE	Bronis Ropè

5	-
ALDE	Ivan Jakovčić,, Matthijs van Miltenburg
EFDD	James Carver, Raymond Finch
NI	Konstantinos Papadakis

4	0
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimoulis

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	16.10.2017
Resultat af den endelige afstemning	+: 33 -: 8 0: 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Markus Ferber, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Barbara Kappel, Georgios Kyrtos, Esther de Lange, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Cora van Nieuwenhuizen, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Peter Simon, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsaun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Richard Corbett, Mady Delvaux, Frank Engel, Ramón Jáuregui Atondo, Eva Joly, Verónica Lope Fontagné, Luigi Morgano, Tibor Szanyi, Lieve Wierinck
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Carlos Iturgaiz, Axel Voss, Anna Záborská, Bogdan Andrzej Zdrojewski

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

33	+
ALDE	Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck, Cora van Nieuwenhuizen
PPE	Frank Engel, Markus Ferber, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Carlos Iturgaiz, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Axel Voss, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Anna Záborská, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Richard Corbett, Mady Delvaux, Roberto Gualtieri, Ramón Jáuregui Atondo, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Peter Simon, Tibor Szanyi, Jakob von Weizsäcker

8	-
EFDD	Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot, Marco Zanni
GUE/NGL	Miguel Viegas
Verts/ALE	Eva Joly, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

5	0
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ozóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Kay Swinburne
ENF	Barbara Kappel

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller